

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دانشگاه شهید باهنر کرمان

دانشکده کشاورزی

بخش گیاهپزشکی

پایان نامه تحصیلی برای دریافت درجه کارشناسی ارشد رشته مهندسی

گیاهپزشکی گرایش بیماری شناسی گیاهی

تعیین خصوصیات مولکولی تعدادی از جدایه‌های ایرانی

ویروس V سیب زمینی

مؤلف:

سکینه مرادی

استاد راهنما:

دکتر حسین معصومی

اساتید مشاور:

دکتر جهانگیر حیدرنژاد

دکتر اکبر حسینی پور

شهریور ۱۳۹۲

این پایان نامه به عنوان یکی از شرایط درجه کارشناسی ارشد به

بخش گیاهپزشکی
دانشکده کشاورزی
دانشگاه شهید باهنر کرمان

تسلیم شده است و هیچگونه مدرکی به عنوان فراغت از تحصیل دوره مذکور شناخته نمی‌شود.

دانشجو: سکینه مرادی

استاد راهنما: دکتر حسین معصومی

استاد مشاور اول: دکتر جهانگیر حیدر نژاد

استاد مشاور دوم: دکتر اکبر حسینی پور

داور اول: دکتر حمید محمدی

داور دوم: دکتر مهدیه اسدی

نماینده تحصیلات تکمیلی دانشکده در جلسه دفاع: دکتر جعفر ذوالعلی

معونت پژوهشی و تحصیلات تکمیلی دانشکده: دکتر مجید رحیم پور

حق چاپ محفوظ و مخصوص به دانشگاه شهید باهنر کرمان است

تقدیم به:

ایزدیکتا

و آشکار است این حقیقت که:

طبیعت سرتاسر هنر است

وبی نقض است،

هر آنچه که آفریده‌ی خداست.

تقدیم به:

پدر و مادر گرانقدرم

که وجود سبزشان امید راهم است،

عشق و صبوریشان دلیل راهم و

امروز من، حاصل عمر آنهاست.

تقدیم به:

همسر عزیزم جناب آقای دکتر احمد پورا کبری

تقدیم به:

برادر عزیزم سعید

و خواهران مهربانم

تشکر و قدردانی:

سپاس و ستایش بر خدای جل و جلاله که آثار قدرت او بر چهره روز روشن، تابان است و انوار حکمت او در دل شب تار، درخشان. آفریدگاری که خویشتن را به ما شناساند و درهای علم را بر ما گشود و عمری و فرصتی عطا فرمود تا بدان، بنده ضعیف خویش را در طریق علم و معرفت بیازماید.

از خانواده عزیزم که لذت و غرور دانستن، جسارت خواستن، عظمت رسیدن و تمام تجربه‌های یکتا و زیبای زندگیم مدیون حضور سبز آنهاست، بسیار سپاسگذارم. از همسر عزیزم، به پاس تمام خوبیهایش، به پاس عاطفه سرشار و گرمای امید بخش وجودش و به پاس محبت‌های بی دریغش که هرگز فروکش نمی‌کند، کمال سپاسگذاری را دارم.

از استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر حسین معصومی که صبورانه خطاهای من را بردباری نمودند و راهنما و پشتیبان بزرگی در جهت رفع مشکلات این مسیر بودند و زحمت راهنمایی این تحقیق را بر عهده داشتند سپاسگزارم. و شاگردی من نزد ایشان برای بنده بسی افتخار بود. به امید روزی که بتوانم قسمتی از حق شاگردی خود را نزد این استاد بزرگوار و مهربان ادا کنم.

از اساتید ارجمند جناب آقای دکتر اکبر حسینی پور و دکتر جهانگیر حیدرنژاد از ارشادات مفیدشان در مقام مشاور کمال استفاده را نموده‌ام تشکر می‌نمایم.

از اساتید بزرگوار جناب آقای دکتر حمید محمدی و خانم دکتر مهدیه اسدی که بزرگوارانه زحمت داوری این تحقیق را پذیرفتند بسیار سپاسگزارم.

به پاس کسب دانش از محضر تمامی اساتید بخش گیاهپزشکی دانشگاه شهید باهنر کرمان مراتب قدردانی خود را تقدیم می‌دارم.

با سپاس از جناب آقای مهندس مداحیان و از بهترین و صمیمانه‌ترین دوستانم که به تعبیر سهراب "بهرتر از آب روان اند" سرکار خانم مهندس سارا داور، سرکار خانم مهندس شبنم پیشیار، سرکار خانم مهندس پریسا حسن شیخی، سرکار خانم مهندس فائزه مرتضوی و سرکار خانم مهندس سارا سامی، متشکرم. زحمات همه عزیزانی را که بنده را به نوعی یاری فرمودند و مجال نام بردنشان در این مقال نمی‌گنجد ارج می‌نهم.

در پایان سلام و درود می‌دارم بر روان پاک اسطوره ایمان، عشق و عمل، شادروان مهندس افضلی پور

چکیده

ویروس V سیب‌زمینی (PVV) از جنس پوتی‌ویروس بوده و یکی از سه پوتی‌ویروس مهم آلوده کننده سیب‌زمینی در اروپا می‌باشد، اما مطالعات مولکولی کمی بر روی این ویروس انجام گردیده است. علی‌رغم کشت وسیع رقم‌های سیب‌زمینی در ایران، ارزیابی مشخصی نسبت به آلودگی ارقام مختلف به PVV انجام نگردیده است. به منظور شناسایی، تعیین پراکنش و برخی از مشخصات مولکولی جدایه‌های ایرانی این ویروس، طی فصول زراعی سال‌های ۱۳۸۹ لغایت ۱۳۹۱ از مزارع سیب‌زمینی استان‌های کرمان، هرمزگان، اصفهان، فارس، همدان، اردبیل، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی و خراسان شمالی تعداد ۱۱۸۹ نمونه گیاهی دارای علائم ویروسی نمونه‌برداری به عمل آمد. جهت تشخیص آلودگی ویروسی نسبت به PVV از آزمون ساندویچ دو طرفه الیزا استفاده گردید. نتایج به‌دست‌آمده از این آزمون بیانگر گسترش بسیار-محدود ویروس در ارقام مختلف سیب‌زمینی به جز رقم بومی زردی در استان کرمان می‌باشد. به نحوی که از میان ۱۸۱ نمونه گیاه سیب‌زمینی رقم زردی جمع‌آوری شده از منطقه دشت خاک شهرستان زرنند تعداد ۲۶ نمونه آلودگی به PVV را نشان دادند. علائم PVV بر روی این رقم بومی به صورت تاولی شدن سطح برگها و موزائیک شدید بود. دلیل این آلودگی بالا نسبت به PVV در این منطقه می‌تواند کشت رقم بومی زردی و حساسیت بالای این رقم به PVV باشد. به منظور مطالعات مولکولی و تعیین جایگاه تکاملی جدایه‌های ایرانی PVV چهار جدایه از این ویروس انتخاب و آر ان ای کل از گیاه آلوده جداسازی و مورد مطالعات مولکولی قرار گرفت. بر پایه دندروگرام رسم شده جدایه‌های مورد بررسی در سه گروه فیلوژنتیکی قرار گرفته که گروه I شامل جدایه‌های گزارش شده از کشورهای اروپایی و گروه III شامل دو جدایه از کشور پرو می‌باشد. تمامی جدایه‌های ایرانی PVV از دیگر جدایه‌های گزارش شده در دنیا مجزا گشته و گروه فیلوژنتیکی II را تشکیل دادند. همچنین بر پایه درخت فیلوژنتیکی رسم شده بر اساس توالی ژن P1 جدایه ایرانی KER.LAL.P و دیگر جدایه‌های موجود در بانک ژن، جدایه‌های PVV به دو گروه اصلی I و II تقسیم می‌گردند در گروه II فقط جدایه‌های PA1.1 و PA1.0 از کشور پرو قرار می‌گیرند، که از جدایه‌های اروپایی گروه I مجزا می‌گردند. جدایه ایرانی KER.LAL.P نیز از دیگر جدایه‌های موجود مجزا می‌گردد. با توجه به نتایج بدست آمده جدایه‌های اروپایی و پرو PVV بر پایه بررسی هر کدام از ژن‌های CP و P1 در دو گروه مجزا قرار می‌گیرند و جدایه‌های ایرانی نیز از دیگر جدایه‌ها مجزا می‌گردند. این گروه‌بندی جغرافیایی بیانگر آن است، که جابجایی‌های بین‌قاره‌ای مواد گیاهی یا ناقلین ویروسی آلوده به

PVV اهمیت زیادی در گسترش این ویروس در سراسر جهان نداشته است. نتایج این بررسی بیانگر آنست که PVV دارای انتشار محدودی در ارقام تجاری سیب‌زمینی در مزارع ایران می‌باشد. با این وجود، یک رقم محلی با آلودگی بالا نسبت به PVV ردیابی گردید. دلیل آلودگی پائین ارقام تجاری سیب‌زمینی به PVV در ایران احتمالاً می‌تواند وجود ژن‌های مقاوم علیه این ویروس و عدم وجود این ژن‌ها در رقم بومی زردی و در نتیجه آلودگی بالای این رقم باشد، که این موضوع نیاز به بررسی‌های بیشتر و تکمیلی دارد.

واژگان کلیدی: ویروس V سیب‌زمینی، رقم بومی، DAS-ELISA، پروتئین پوششی، جایگاه تکاملی

فهرست مطالب

فصل اول: مقدمه

۱	۱-۱- معرفی گیاه سیب زمینی
۱	۱-۱-۱- مشخصات گیاه شناسی سیب زمینی
۱	۲-۱- منشأ سیب زمینی
۲	۳-۱- سیب زمینی در جهان
۲	۴-۱- سیب زمینی در ایران
۲	۵-۱- ارزش غذایی سیب زمینی
۳	۶-۱- ارقام سیب زمینی
۳	۷-۱- بیماری‌های سیب زمینی
۴	۱-۷-۱- بیماری‌های ویروسی سیب زمینی
۴	۱-۷-۱-۱- تاریخچه، انتشار و اهمیت بیماری‌های ویروسی سیب زمینی در جهان و ایران
۴	۱-۷-۱-۲- ویروس Y سیب زمینی (<i>Potato Virus Y, PVY</i>)
۵	۱-۷-۱-۳- ویروس A سیب زمینی (<i>Potato virus A, PVA</i>)
۵	۱-۷-۱-۴- ویروس M سیب زمینی (<i>Potato virus M, PVM</i>)
۵	۱-۷-۱-۵- ویروس S سیب زمینی (<i>Potato virus S, PVS</i>)
۶	۱-۷-۱-۶- ویروس X سیب زمینی (<i>Potato virus X, PVX</i>)
۶	۱-۷-۱-۷- ویروس لوله‌ای شدن برگ سیب زمینی (<i>Potato leaf roll virus, PLRV</i>)
۶	۱-۷-۱-۸- ویروس V سیب زمینی (<i>Potato virus V, PVV</i>)

فصل دوم: مروری بر منابع

۸	۱-۲- خانواده Potyviridae
۹	۲-۲- عملکرد ژن‌ها در خانواده Potyviridae
۹	۱-۲-۲- پروتئین P1
۹	۲-۲-۲- Helper component protein (HC-Pro)
۱۰	۳-۲-۲- پروتئین P3
۱۰	۴-۲-۲- Cylindrical inclusion protein (CI)
۱۰	۵-۲-۲- 6K proteins
۱۱	۶-۲-۲- Genome – linked viral protein (VPg)

۱۱	Small nuclear inclusion protein (NIa)-۷-۲-۲
۱۱	Large nuclear inclusion protein(NIb) -۸-۲-۲
۱۲	Coat protein (CP) -۹-۲-۲
۱۲	۳-۲- ویروس V سیب زمینی در جهان
۱۳	۴-۲- ویروس V سیب زمینی در ایران
۱۳	۵-۲- مشخصات ویروس V سیب زمینی
۱۴	۶-۲- رابطه سرولوژیکی ویروس V سیب زمینی (PVV) با سایر ویروس ها
۱۴	۷-۲- دامنه میزبانی PVV
۱۵	۱-۷-۲- میزبان های تکثیری
۱۵	۲-۷-۲- میزبان های تشخیصی PVV
۱۵	۸-۲- نژادهای PVV
۱۵	۹-۲- انتقال PVV
۱۶	۱۰-۲- هدف از بررسی

فصل سوم: مواد و روش ها

۱۷	۱-۳- نمونه برداری از مزارع سیب زمینی
۱۷	۲-۳- آزمون الایزا
۱۷	۱-۲-۳- مراحل الایزای ساندویچ دو طرفه
۱۸	۲-۲-۳- بافرهای مورد استفاده در آزمون های الایزا
۱۹	۳-۳- نگهداری و تکثیر جدایه های PVV جهت مطالعات مولکولی
۲۰	۱-۳-۳- بافر فسفات ۰/۱ مولار pH=۷
۲۰	۴-۳- مطالعات مولکولی
۲۰	۱-۴-۳- استخراج Total RNA با استفاده از کیت High pure viral nucleic acid
۲۲	۲-۴-۳- آزمون واکنش زنجیره ای پلیمرز به روش نسخه برداری معکوس
۲۲	۱-۲-۴-۳- مرحله سنتز cDNA
۲۲	۲-۲-۴-۳- مراحل آزمون PCR
۲۳	۳-۴-۳- آغازگرهای اختصاصی مورد استفاده جهت تکثیر ژن پروتئین پوششی جدایه - های PVV

- ۲۳ ۴-۴-۳- الکتروفورزافقی
- ۲۳ ۱-۴-۴-۳- تهیه بافر TBE
- ۲۳ ۲-۴-۴-۳- آماده سازی نشانگر مولکولی
- ۲۴ ۵-۳- همسانه سازی و تعیین توالی ژن پروتئین پوششی جدایه‌های مختلف PVV
- ۲۴ ۱-۵-۳- قراردادن قطعه DNA موردنظر درون ناقل (Ligation)
- ۲۴ ۱-۱-۵-۳- خالص سازی محصول پی.سی.آر
- ۲۵ ۲-۵-۳- مراحل آماده سازی باکتری جهت عمل ترنسفورماسیون (Transformation)
- ۲۵ ۱-۲-۵-۳- کشت باکتری *Escherichia coli* بر روی محیط کشت جامد (LB Luria Bertani)
- ۲۵ ۲-۲-۵-۳- کشت باکتری *E. coli* در محیط مایع C-medium
- ۲۶ ۳-۲-۵-۳- تهیه سلولهای مستعد (competent cell) باکتری *E. coli*
- ۲۶ ۳-۵-۳- انتقال پلاسمید نو ترکیب به درون باکتری *E. coli* (Transformation)
- ۲۷ ۴-۵-۳- محیط کشت جامد حاوی آمپی سیلین، IPTG و X-gal
- ۲۷ ۵-۵-۳- انتخاب پرگنه جهت استخراج پلاسمید نو ترکیب
- ۲۷ ۶-۵-۳- استخراج پلاسمید نو ترکیب از باکتری توسط روش Boiling
- ۲۸ ۷-۵-۳- استخراج پلاسمید نو ترکیب از باکتری با استفاده از کیت
- ۲۹ ۱-۷-۵-۳- مواد تشکیل دهنده بافرهای استفاده شده در استخراج پلاسمید
- ۲۹ ۸-۵-۳- هضم آنزیمی پلاسمید (Digestion)
- ۲۹ ۹-۵-۳- انجام الکتروفورز جهت بررسی صحت انجام عمل هضم آنزیمی پلاسمید و همسانه سازی
- ۳۰ ۶-۳- نگهداری باکتری حاوی پلاسمید نو ترکیب
- ۳۰ ۷-۳- آماده سازی نمونه‌ها به منظور تعیین توالی نوکلئوتیدی
- ۳۰ ۸-۳- تعیین ترادف قطعه ژن پروتئین پوششی جدایه‌های ایرانی PVV و مقایسه آن‌ها با سایر جدایه‌های موجود در بانک ژن

فصل چهارم: نتایج

- ۳۲ ۱-۴- شناسایی و تعیین پراکنش ویروس V سیب زمینی (PVV) در مزارع ایران
- ۳۳ ۲-۴- استخراج Total RNA و آزمون RT-PCR

۳۳	۳-۴- همسانه سازی جدایه‌های PVV
۳۴	۴-۴- تعیین تنوع ژنتیکی جدایه‌های PVV در ایران

فصل پنجم: بحث

۳۵	۱-۵- بحث
----	----------

۳۹	منابع
----	-------

فصل ششم

فهرست جداول

۴۷	جدول ۱-۱- مهمترین ویروس‌های آلوده کننده سیب‌زمینی
۴۷	جدول ۱-۲- واکنش گیاهان آزمون نسبت به PVV
۴۸	جدول ۱-۳- مناطق نمونه برداری شده در ایران به منظور شناسایی و تعیین پراکنش PVV
۴۸	جدول ۲-۳- مواد لازم جهت ساختن cdNA در مرحله RT
۴۹	جدول ۳-۳- مواد لازم جهت انجام آزمون PCR در یک واکنش ۵۰ میکرولیتری
۴۹	جدول ۴-۳- خصوصیات آغازگر مورد استفاده جهت تکثیر قطعه ژن پروتئین پوششی جدایه‌های مختلف PVV
۵۰	جدول ۵-۳- مواد مورد نیاز جهت انجام واکنش Ligation
۵۰	جدول ۶-۳- مواد مورد نیاز جهت تهیه ۱۰۰ میلی لیتر محیط کشت جامد
۵۰	جدول ۷-۳- مواد و مقادیر مورد نیاز جهت تهیه ۱۰۰ میلی لیتر STET
۵۱	جدول ۸-۳- مواد لازم جهت تهیه Suspension buffer
۵۱	جدول ۹-۳- مواد لازم جهت تهیه Lysis Buffer
۵۱	جدول ۱۰-۳- مواد لازم جهت تهیه Binding buffer
۵۱	جدول ۱۱-۳- مواد لازم جهت تهیه بافرشستشو (Wash buffer I)
۵۱	جدول ۱۲-۳- مواد لازم جهت تهیه بافرشستشو (Wash buffer II)
۵۲	جدول ۱۳-۳- مواد لازم جهت تهیه Elution buffer
۵۳	جدول ۱۴-۳- جدول مواد مورد نیاز جهت عمل هضم آنزیمی
۵۳	جدول ۱-۴- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان کرمان نسبت به PVV
۵۳	جدول ۲-۴- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان همدان نسبت به PVV
۵۳	جدول ۳-۴- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان فارس نسبت به

PVV

جدول ۴-۴- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان اصفهان نسبت به PVV ۵۴

جدول ۴-۵- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان هرمزگان نسبت به PVV ۵۴

جدول ۴-۶- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان اردبیل نسبت به PVV ۵۵

جدول ۴-۷- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان آذربایجان غربی نسبت به PVV ۵۵

PVV

جدول ۴-۸- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان آذربایجان شرقی نسبت به PVV ۵۶

به PVV

جدول ۴-۹- میزان آلودگی ویروسی مزارع سیب‌زمینی استان خراسان شمالی نسبت به PVV ۵۶

PVV

جدول ۴-۱۰- نام جدایه‌های ایرانی ویروس V سیب‌زمینی (PVV) به همراه مناطق جمع‌آوری آن‌ها ۵۷

جدول ۴-۱۱- جدایه‌های مورد بررسی PVV موجود در بانک ژن جهت مقایسه و رسم دندروگرام و تعیین جایگاه فیلوژنتیکی جدایه‌های ایرانی PVV ۵۸

جدول ۴-۱۲- درصد تشابه ترادف‌های نوکلئوتیدی و اسیدهای آمینه ژن CP جدایه‌های مختلف PVV گزارش شده در دنیا و جدایه‌های ایرانی مورد بررسی در این تحقیق ۵۹

فهرست اشکال

شکل ۴-۱- علائم موزائیک، تاولی و رگبرگ روشنی بر روی رقم سیب‌زمینی آلوده به PVV جمع‌آوری شده از مزارع سیب‌زمینی منطقه دشت خاک شهرستان زرنند استان کرمان ۶۰

شکل ۴-۲- علائم بدشکلی و تاولی بر روی گیاه سیب‌زمینی آلوده به PVV جمع‌آوری شده از مزارع سیب‌زمینی منطقه دشت خاک شهرستان زرنند استان کرمان ۶۰

شکل ۴-۳- الکتروفورز محصول PCR تکثیر شده با آغازگرهای PVV-F و PVV-R و تشکیل باندها ۸۲۰ جفت بازی در ژل آگاروز ۶۱

شکل ۴-۴- الکتروفورز پلاسمید نو ترکیب حاوی قطعه ژن پروتئین پوششی جدایه‌های PVV هضم شده با آنزیم‌های *EcoRI* و *PstI* و تشکیل باندها ۸۲۰ جفت بازی درون ژل آگاروز ۱٪ ۶۲

شکل ۴-۵- درخت فیلوژنتیکی رسم شده با استفاده از توالی اسید نوکلئیک ژن CP جدایه‌های ایرانی PVV و دیگر جدایه‌های ثبت شده در بانک ژن ۶۳

شکل ۱-۵- درخت فیلوژنتیکی رسم شده با استفاده از توالی اسید نوکلئیک ژن P1 ۶۴
جدایه ایرانی PVV و دیگر جدایه‌های ثبت شده در بانک ژن

فصل اول

مقدمه

۱-۱- معرفی گیاه سیب زمینی

سیب زمینی (Potato) با اسم علمی *Solanum tuberosum* متعلق به خانواده Solanaceae است، و یکی از مهمترین گیاهان دو لپه‌ای در تغذیه انسان می‌باشد. این محصول در جهان از نظر اهمیت در مقام پنجم و بعد از محصولاتی چون گندم، برنج، ذرت و جو قرار دارد. سیب زمینی بعد از ذرت، دارای گسترده‌ترین توزیع در دنیا می‌باشد (هوکر، ۱۳۷۹).

۱-۱-۱- مشخصات گیاهشناسی سیب زمینی

سیب زمینی گیاهی است یکساله که به طریقه غیرجنسی با تولید غده و به روش جنسی با تولید بذر حقیقی تکثیر می‌گردد. ساقه سیب زمینی منشعب و کرکدار است، ارتفاع این گیاه به ۳۰ تا ۶۰ سانتیمتر می‌رسد. برگ‌های آن کمی کرکدار و هر برگ مرکب دارای ۴ برگچه یا بیشتر می‌باشد. رنگ گل‌ها متفاوت است ولی بیشتر به رنگ سفید، سرخ، کبود و ارغوانی دیده می‌شود. ریزوم‌ها که از ساقه‌های زیرزمینی گیاه به وجود می‌آیند، غالباً از نظر طول متفاوت بوده و طول آن‌ها بین ۵ تا ۱۰ سانتی‌متر است. غده‌ها در انتهای ریزوم‌ها رشد می‌کنند و در حقیقت ساقه‌های تغییر شکل یافته هستند. هر چشم غده دارای سه یا بیشتر جوانه است و زمانی که سیب زمینی کشت می‌شود و یا در انبار جوانه می‌زند، از این جوانه‌ها گیاهان جدید به وجود می‌آیند (خواجه پور، ۱۳۸۵).

۱-۲- منشأ سیب زمینی

به عقیده اسکات سرخپوستان اینکا اولین بار سیب زمینی را در ۲۰۰ سال قبل از میلاد کشف نمودند. در سال ۱۵۳۷ جنگ جوین آسیایی به کشت آن بوسیله سرخپوستان اینکا که آن را «پایا» می‌نامیدند، واقف شدند. این محصول سپس وارد اسپانیا و از آنجا به ایتالیا و سایر نقاط اروپای مرکزی انتشار یافت و بتدریج بصورت یک محصول غذایی اصلی در اروپا درآمد. سیب زمینی در سال ۱۷۱۹ از ایرلند وارد ایالات متحده شد و نخستین بار در لاندون در ایالت همشایر کشت گردید (ریچ، ۱۳۷۰). مبدأ سیب زمینی در کوهستان‌های آمریکای جنوبی است که در آن مکان از دیرباز به عنوان یک محصول مهم غذایی مطرح بوده است. در قرن شانزدهم میلادی، سیب زمینی به اروپا وارد شد و بتدریج به صورت یک محصول مهم غذایی درآمد و از طریق اسپانیا و ایرلند به سایر نقاط جهان گسترش یافته است. در قرن ۱۸ و ۱۹ میلادی در کشورهای مختلف اروپایی سیب زمینی به طور گسترده برای تولید پوره سیب زمینی مورد استفاده قرار گرفت. در آمریکای شمالی نیز، در جایی که مهاجران از اروپا، غده‌های سیب زمینی را با

خود آورده بودند، این محصول جای خود را در میان سایر محصولات پیدا کرد. در طی قرن نوزدهم سیب زمینی عمدتاً توسط استعمارگران از اروپا به چند کشور گرمسیری و نیم گرمسیری وارد شد. کشورهای چین، روسیه، اکراین، هند، لهستان و آمریکا از لحاظ سطح زیر کشت به ترتیب مهمترین تولیدکنندگان سیب زمینی در جهان به شمار می روند (رضایی و همکاران، ۱۳۷۵).

۱-۳- سیب زمینی در جهان

در کشورهای صنعتی بیشترین تولید در مناطق معتدله، متمرکز می باشد. تقریباً یک سوم این محصول در کشورهای در حال توسعه، عمدتاً در کشورهای آسیایی تولید می شود (خواجه پور، ۱۳۸۵). در طول دهه گذشته، کل مساحت زیر کشت سیب زمینی در جهان از جمله در اروپای غربی اندکی کاهش یافته، اما در کشورهای آسیایی با اقتصاد متمرکز نسبتاً ثابت مانده و در کشورهای در حال توسعه به استثنای آمریکای لاتین به طور قابل ملاحظه ای افزایش یافته است. بیشترین افزایش تولید این محصول در آسیا و آفریقا دیده می شود و کشور چین بزرگترین تولید کننده سیب زمینی در جهان است. بر اساس گزارش فائو، سطح زیر کشت سیب زمینی در جهان طی سال ۲۰۱۲ حدود ۱۹۳۲۱۱۹۸ هکتار با عملکرد ۳۶۸۳۷۴۱۱۲ تن بوده است (FAO, 2012).

۱-۴- سیب زمینی در ایران

احتمالاً سیب زمینی در قرن هفدهم به ایران وارد گردیده است (خواجه پور، ۱۳۸۵). سیب زمینی در ایران چهارمین گیاه زراعی از لحاظ تولید بعد از گندم، ذرت و برنج می باشد (کوچکی و همکاران، ۱۳۶۹). در ایران استان های همدان، زنجان، آذربایجان شرقی و غربی، اردبیل، اصفهان، فارس، کرمان، خراسان و سمنان دارای بیشترین سطح زیر کشت سیب زمینی می باشند. به علاوه اینکه تولید سیب زمینی دیم در استان های مازندران، گیلان و سمنان انجام می شود (خواجه پور، ۱۳۸۵).

۱-۵- ارزش غذایی سیب زمینی

غده های سیب زمینی حاوی ۶۳ تا ۸۰ درصد آب، ۱۲ تا ۳۰ درصد نشاسته، ۱/۵ تا ۲ درصد پروتئین و ۲ تا ۳ درصد الیاف و مواد معدنی هستند. ارزش غذایی سیب زمینی اولاً به این علت است که غده ها سرشار از نشاسته هستند و ثانیاً منبع با اهمیتی برای ویتامین ث می باشد. مواد تشکیل دهنده سیب زمینی بسته به نوع رقم، نوع زمین، روش کشت، میزان کود، میزان رسیدگی

غده و شرایط انباری متفاوت است. در سیب‌زمینی مقادیر زیادی ویتامین مثل ویتامین‌های A، B₁، B₂ و C وجود دارد. همچنین پتاس در سیب‌زمینی به حد کافی موجود است. مواد رنگی، اسیدهای آلی، هورمون‌ها و دیاستاز وجود دارد. مقدار ویتامین C در سیب‌زمینی بیش از سایر ویتامین‌ها و مواد معدنی در آن می‌باشد (هوکر، ۱۳۷۹). به دلیل داشتن اهمیت اساسی سیب‌زمینی به عنوان منبع غذایی و یک منبع درآمد برای بسیاری از کشورها در سراسر جهان، ایالات متحده، سال ۲۰۰۸ را به عنوان سال بین‌المللی سیب‌زمینی نامید (Al-Mrabeh, 2010).

۱-۶- ارقام سیب‌زمینی

از ارقام تجاری مختلف سیب‌زمینی به آگریا، مارفونا، مارادونا، پی کاسو، کوزیما، سانتا، دیانت، کاسر، ماندیال و آریندا می‌توان اشاره نمود. از سایر ارقام موجود در جهان می‌توان به رقم آل‌مرا (Almera)، که دومین وارسته پرمحصول بوده و وارسته مناسبی جهت برشته نمودن سیب‌زمینی است اشاره نمود. رقم بورن (Burren) که مقاوم به خشکی است یک عنوان وارسته مهم برای مناطق مدیترانه‌ای می‌باشد. بورن یک سیب‌زمینی دارای غده‌های طویل و گرد می‌باشد و دارای قابلیت ذخیره‌ای خوبی می‌باشد. رقم بانبا (Banba) یک وارسته بسیار پرمحصول است که دارای غده‌های بزرگ و طویل می‌باشد (Haggart, J. 1990).
بیشترین گونه‌ی سیب‌زمینی مصرفی در ایران رقم گلاره می‌باشد و در ایران عمده ارقام تحت کشت بطور کلی شامل:

- ۱- ارقام با سطح زیر کشت زیاد شامل آگریا و مارفونا
- ۲- ارقام با سطح زیر کشت متوسط بورن، سانتا، کایزور و غیره...
- ۳- ارقام با سطح زیر کشت کم شامل آل‌مرا، بانبا، سانتاتا، اسپروت، مارلا، سانتاتا، فونتانا و مونیال (طباطبایی، ۱۳۶۵).

۱-۷- بیماری‌های سیب‌زمینی

سیب‌زمینی گیاهی است که بیشتر از سایر محصولات زراعی از آفات و بیماری‌ها صدمه می‌بیند. در صورت عدم کنترل آنها، خسارت زیادی به این محصول وارد می‌کنند. از عوامل مهم در کاهش محصول سیب‌زمینی انواع بیماری‌های قارچی، باکتریایی، ویروسی، و پروتیدی، فیتوپلاسمایی، نماتدی و بیماری‌های فیزیولوژیکی ناشی از شرایط نامساعد محیطی می‌باشد (کوچکی و همکاران، ۱۳۶۹).

۱-۷-۱- بیماری‌های ویروسی سیب‌زمینی

۱-۷-۱-۱- تاریخچه، انتشار و اهمیت بیماری‌های ویروسی سیب‌زمینی در جهان و ایران

در سال ۱۹۱۳ مشخصات بیماری‌های ویروسی سیب‌زمینی توسط اورتن نوشته شد. Quanjer در سال ۱۹۱۶ عامل پیچیدگی برگ سیب‌زمینی را کشف نمود و این کشف مبدا اصلی و مهم مطالعات ویروسی سیب‌زمینی قرار گرفت. در ایران بیماری‌های ویروسی سیب‌زمینی اولین بار در سال ۱۳۳۰ توسط استیارت کارشناس بلژیکی از اطراف تبریز گزارش شده است. اولین قدم مثبت در راه شناسایی بیماری‌های ویروسی سیب‌زمینی در ایران از سال ۱۳۴۳ توسط علیرضا کریمی انجام شده است (منوچهری کاشانی، ۱۳۴۷). حدود ۴۰ گونه ویروس آلوده‌کننده سیب‌زمینی در سراسر دنیا گزارش شده است (Valkon, 2007). بیماری‌های ویروسی فاکتور محدود کننده تولیدات سیب‌زمینی در جهان می‌باشد. سیب‌زمینی گیاهی است که بیش از سایر گیاهان توسط ویروس‌ها صدمه می‌بیند. علت آن این است که یک بار آلودگی برای یک بوته کافی است تا تمام نسل‌های بعدی را نیز آلوده نماید. از آنجا که سیب‌زمینی از راه غده تکثیر می‌شود و شرایط غده برای تکثیر ویروس مناسب می‌باشد، بنابراین ویروس‌های مختلفی در طبیعت گیاه سیب‌زمینی را آلوده می‌نمایند. بیماری‌های ویروسی سیب‌زمینی ندرتاً باعث مرگ گیاه می‌شوند و زیان آنها بیشتر متوجه کاهش محصول است. کاهش اندازه غده‌ها در اثر آلودگی به ویروس به صورت تدریجی می‌باشد و بنابراین کمتر توجه کشاورزان به این مشکل جلب می‌گردد (جدول ۱-۱) (Burrows and Zitter, 2005).

۱-۷-۱-۲- ویروس Y سیب‌زمینی^۱ (PVY)

ویروس Y سیب‌زمینی دارای پیکره خمش‌پذیر و مارپیچی به ابعاد 730×110 nm می‌باشد. علائم در سیب‌زمینی بر حسب سویه ویروس و رقم سیب‌زمینی کاملاً متفاوت می‌باشد و معمولاً شامل موزائیک، بدشکلی برگ‌ها و نکروز سطح برگ‌ها می‌باشد. انتشار PVY بیشتر به وجود شته‌های بالدار بستگی دارد. حداقل ۲۵ گونه شته ذکر شده‌اند که قادر به انتقال این ویروس می‌باشند. از بین گونه‌های مختلف، شته سبز هلو کارآمدترین گونه در بسیاری از مناطق و فصل‌ها به شمار می‌آید (هوکر، ۱۳۷۹).

1. Potato Virus Y

۱-۷-۱-۳- ویروس A سیب زمینی^۲ (PVA)

این ویروس به طریق مکانیکی و توسط شته منتقل می‌شود. نشانه‌های این بیماری معمولاً به این دلیل که این ویروس به صورت مخلوط با سایر ویروس‌ها در گیاه سیب‌زمینی بوده و علائم سایر ویروس‌ها، علائم آن را می‌پوشانند، به خوبی قابل رویت نیست. از علائم ایجاد شده توسط این ویروس می‌توان موزاییک خفیف و یا نقطه نقطه شدن همراه با موجدار شدن حاشیه برگ‌ها را ذکر نمود (Bartels, 1971).

۱-۷-۱-۴- ویروس M سیب‌زمینی^۳ (PVM)

این ویروس در سراسر دنیا در ارقام بومی سیب‌زمینی یافت می‌شود. پیکره‌های PVM میله‌ای راست تا نسبتاً خمش پذیر هستند. علائم این ویروس روی برگ‌ها از خفیف تا شدید متغیر می‌باشد. این علائم شامل رنگ پریدگی، موزائیک، بدشکلی و لوله‌ای شدن برگ‌ها و کم‌رشدی می‌باشد (هوکر، ۱۳۷۹).

۱-۷-۱-۵- ویروس S سیب زمینی^۴ (PVS)

ذرات PSV رشته‌ای راست تا نسبتاً خمیده به ابعاد تقریبی 12×650 nm می‌باشند. این ویروس در بسیاری از ارقام معمولی سیب‌زمینی بدون علائم است. علائم این ویروس شامل فرورفتگی جزئی رگبرگ‌ها و کم‌رشدی می‌باشد. ویروس S سیب‌زمینی باعث آلودگی غده می‌گردد و به آسانی به طور مکانیکی با شیر گیاهی آلوده انتقال می‌یابد (هوکر، ۱۳۷۹).

۱-۷-۱-۶- ویروس X سیب زمینی^۵ (PVX)

ویروس X سیب زمینی به طریقه مکانیکی قابل انتقال بوده و با تماس با بوته‌های مجاور توسط باد و عملیات زراعی منتقل می‌گردد. این ویروس همچنین ممکن است از طریق تماس ریشه‌ها نیز منتقل گردد. زئوسپوره‌های قارچ عامل بیماری زگیل سیب‌زمینی (*Synchytrium endobioticum*) نیز قادرند ویروس مزبور را به بوته‌های سیب‌زمینی منتقل نمایند. شش درصد

2. *Potato virus A*

3. *Ptato Virus M*

4. *Potato virus S*

5. *Potato virus X*

وزن این ذرات را اسید ریونوکلئیک تشکیل می‌دهد. PVX در تمام مناطق کشت سیب‌زمینی وجود دارد. برآورد کاهش محصول در نتیجه آلودگی به این ویروس به بیش از ۱۵٪ می‌رسد. علائم PVX ممکن است در گیاه نهفته باشد و هیچ گونه علامت برگ‌گی یا اثر ظاهری در گیاه ایجاد نکند، تنها در صورتی که گیاهان آلوده با گیاهان سالم مقایسه شوند علائم مشخص می‌گردد. در مواردی نیز علائمی به صورت ماتل (برگ رنگی) خفیف تا شدید و کاهش اندازه برگچه مشاهده می‌گردد (Buchen-Osmond, 2002).

۱-۷-۱-۷- ویروس لوله‌ای شدن برگ سیب‌زمینی^۶ (PLRV)

پیکره‌های این ویروس چند وجهی و انتقال آن توسط شته با رابطه پایا می‌باشد. انتقال PLRV از سالی به سال دیگر توسط غده‌های آلوده می‌باشد. رنگ بوته‌های بیمار روشن تر از بوته‌های سالم است و در واقع رنگ پریده می‌باشند و گیاهان آلوده کوتوله می‌شوند. همچنین این ویروس در آوندهای آبکش ایجاد نکروز می‌نماید (Harrison, 1984).

۱-۷-۱-۸- ویروس V سیب‌زمینی^۷ (PVV)

ویروس V سیب‌زمینی از جنس پوتی ویروس (Potyvirus) و خانواده پوتی‌ویریده (Potyviridae) می‌باشد. این ویروس دارای پیکره‌های خمش پذیر به اندازه ۱۲-۱۳nm × ۷۲۰-۷۰۰ و ژنوم آن حاوی RNA تک رشته‌ای مثبت (ssRNA) به طول ۹۸۵۱ نوکلئوتید می‌باشد. این ویروس دارای یک قاب باز خوانی بزرگ (ORF) بوده، که قسمت‌های اصلی ژنوم آن به ترتیب Viral protein genome (VPg)، منطقه ترجمه نشده (NTR) 5'، یک قاب خوانی بزرگ که به یک پلی پروتئین بزرگ ترجمه شده و منطقه ترجمه نشده NTR 3' می‌باشد (Fribourg and Nakashima, 1984; Jones and Fuller, 1984). ژنوم این ویروس نیز به روش پلی پروتئین ترجمه می‌شود (Oruettebria and valkonen, 2001). در این حالت ابتدا ORF ویروس به یک پلی پروتئین بزرگ ترجمه می‌شود، سپس این پلی پروتئین تحت تاثیر سه پروتئاز ویروسی به پروتئین‌های کوچکتر که دارای وظایف خاص هستند تقسیم می‌گردد (Hull, 2002). این ویروس به راحتی از طریق مایه‌زنی مکانیکی منتقل می‌شود. این ویروس توسط شته‌ها

^۶. *Potato leaf roll virus*

^۷. *Potato virus V*